

Briselē, 10.1.2017.
COM(2016) 821 final

2016/0398 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

(Teksts attiecas uz EEZ)

{ SWD(2016) 434 final }

{ SWD(2016) 435 final }

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Padziļināts un taisnīgāks iekšējais tirgus ir viena no Eiropas Komisijas desmit prioritātēm. Lai veicinātu nodarbinātību un izaugsmi Eiropas Savienībā, ir būtiski izvērst tā dinamiku un pilnībā izmantot tā potenciālu. Komisija 2015. gada oktobrī pieņēma vienotā tirgus stratēģiju, kurā bija paredzēta virkne pasākumu, lai vienotais tirgus pārietu jaunā attīstības līmenī, paverot lielākas iespējas iedzīvotājiem un uzņēmumiem, un to vidū bija leģislatīvs priekšlikums uzlabot Pakalpojumu direktīvas īstenošanu, reformējot pašreizējo paziņošanas procedūru pakalpojumu jomā¹. Eiropadome aicināja izrādīt lielāku iniciatīvu, īstenojot vienotā tirgus stratēģiju², un līdz 2018. gadam pabeigt un īstenot atsevišķās vienotā tirgus stratēģijas, atgādinot, ka “esošo tiesību aktu labāka īstenošana un izpilde vēl vairāk palīdzēs gūt labumu no Eiropas vienotā tirgus vērēnīgajiem mērķiem”³.

No Pakalpojumu direktīvas⁴ izriet, ka konkrētie valstu noteikumi, kas ierobežo uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, nedrīkst būt diskriminējoši valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ, un tiem jābūt samērīgiem un pamatotiem ar sevišķi svarīgiem iemesliem, kas saistīti ar sabiedrības interesēm. Lai jaunie dalībvalstu pieņemtie pasākumi labāk atbilstu šiem nosacījumiem un tādējādi sekmētu konkurētspēju un vienotā pakalpojumu tirgus integrāciju, Pakalpojumu direktīvā paredzēts, ka dalībvalstis paziņo Komisijai par jaunām vai mainītām atļauju piešķiršanas sistēmām vai atsevišķām jaunām vai mainītām prasībām, kas ietilpst direktīvas darbības jomā.

Tomēr Komisijas novērtējumi liecina, ka Pakalpojumu direktīvā paredzētā pašreizējā paziņošanas procedūra ne vienmēr sasniedz savu mērķi, neraugoties uz pēdējo gadu centieniem uzlabot tās īstenošanu, piemēram, norādījumiem Pakalpojumu direktīvas ieviešanas rokasgrāmatā, pieredzes un paraugprakses apmaiņu starp valsts pārvaldes iestādēm un datu publicēšanu par to, kā dalībvalstis izmanto pašreizējo paziņošanas procedūru. Tā rezultātā 40 % strukturēto dialogu, ko Komisijai 2015. gadā nācās uzsākt ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu atbilstību Pakalpojumu direktīvai, attiecās uz nesen ieviestajiem valstu pasākumiem. Tāpēc šķiet, ka spēkā esošā paziņošanas procedūra nav pietiekami veicinājusi pareizu un pilnīgu Pakalpojumu direktīvas īstenošanu⁵.

Tāpēc Komisija nāk klajā ar neatkarīgu leģislatīvu instrumentu, kas modernizēs pašreizējo Pakalpojumu direktīvas paziņošanas procedūru, lai uzlabotu minētās direktīvas pašreizējo noteikumu īstenošanu, izveidojot efektīvāku un iedarbīgāku procedūru, kas novērsīs Pakalpojumu direktīvai neatbilstīgu atļauju piešķiršanas sistēmu vai atsevišķu prasību pieņemšanu dalībvalstīs. Šīs direktīvas noteikumi negroza spēkā esošo Pakalpojumu direktīvu, vienīgi tiek pārskatīti daži īpaši noteikumi par paziņošanas procedūrām.

¹ COM(2015) 550 final.

² Eiropadomes 2015. gada 18. decembra secinājumi, EUCO 28/15.

³ Eiropadomes 2016. gada 28. jūnija secinājumi, EUCO 26/16.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (*OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.*).

⁵ Vēl nav izvērstas viss Pakalpojumu direktīvas ekonomiskais potenciāls (ES IKP pieaugums par 2,6 %). Atbilstoši aplēsēm dalībvalstu 2006.–2014. gadā īstentās reformas atbilst tikai apmēram trešajai daļai no šī izaugsmes potenciāla (panākts ES IKP pieaugums par 0,9 %).

Konkrētāk, šī leģislatīvā instrumenta mērķi ir vairot paziņošanas procedūras efektivitāti, uzlabot iesniegto paziņojumu kvalitāti un saturu, ietvert papildu prasības, kuras spēj būtiski kavēt iekšējā pakalpojumu tirgus darbību, kā par to liecina Pakalpojumu direktīvas piemērošanas rezultāti, un veicināt paziņošanas pienākuma reālu ievērošanu.

Efektīvāka, iedarbīgāka un saskaņotāka paziņošanas procedūra atbalstīs dalībvalstis un nepieļaus diskriminējošu, nepamatotu un nesamērīgu atļauju piešķiršanas sistēmu vai prasību ieviešanu attiecībā uz Pakalpojumu direktīvā ietvertajiem pakalpojumiem. Šādas atļauju sistēmas vai prasības mazina ekonomikas atvērību un integrētības pakāpi, paverot ceļu augstākām cenām unniecīgākām izvēles iespējām patērētājiem. Tās var arī ierobežot uzņēmējdarbību un ieguldījumus, jo to ietekmē var mazināties nodibināto un Eiropas tirgū ienākošo uzņēmumu skaits. Līdz ar to gaidāms, ka ierosinātais tiesību akts veicinās konkurētspējīgāku un labāk integrētu pakalpojumu tirgu veidošanos Eiropā, un ieguvēji no tā būs gan patērētāji, gan uzņēmēji.

- **Saskanība ar politikas jomā spēkā esošajiem noteikumiem**

Šī direktīva papildina pašreizējo paziņošanas procedūru, ko piemēro precēm un informācijas sabiedrības pakalpojumiem un kas izveidota ar Vienotā tirgus pārredzamības direktīvu⁶. Saistība starp abām direktīvām ir izklāstīta abos juridiskajos instrumentos.

Šī direktīva papildina arī tagadējos ziņošanas pienākumus, kas noteikti Profesionālo kvalifikāciju direktīvā⁷. Tajā ietilpst pants, kurā skaidri definētas attiecības starp abiem juridiskajiem instrumentiem un saistībām, ko tie rada.

Šo direktīvu īsteno, izmantojot pašreizējo Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, kas izveidota ar IMI regulu⁸.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šī direktīva papildina citas ar pakalpojumiem saistītas politikas iniciatīvas, kas izziņotas vienotā tirgus stratēģijā, un jo īpaši direktīvu par samērīguma pārbaudi. Minētajā direktīvā tiks noteikti kritēriji dalībvalstīm, kurus izmantos, sagatavojot samērīguma novērtējumus valstu tiesību aktu projektiem, kas ietilpst Profesionālo kvalifikāciju direktīvas jomā. Uz dažiem pasākumiem, kas ietilpst Profesionālo kvalifikāciju direktīvas jomā, attiecas arī Pakalpojumu direktīva un tajā paredzētais paziņošanas pienākums. Tādos gadījumos saskaņā ar pašreizējo paziņošanas procedūru sniedzamajai informācijai par samērīguma novērtējumu būtu jāatbilst prasībām, kas noteiktas direktīvā par samērīguma pārbaudi. Tiek nodrošināta saskanība starp šiem instrumentiem.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Priekšlikuma pamatā ir LESD 53. panta 1. punkts, 62. un 114. pants.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīva (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula") (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

LESD 53. panta 1. punkts, 62. un 114. pants piešķir ES pilnvaras rīkoties saistībā ar vienoto pakalpojumu tirgu. Saskaņā ar LESD 53. panta 1. punktu un 62. pantu pieņemtajiem ES noteikumiem vajadzētu būt mērķim koordinēt dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētos noteikumus par pašnodarbinātu personu profesionālās darbības sākšanu un īstenošanu, lai atvieglotu šīs darbības veikšanu. LESD 114. pantā Eiropas Savienībai ar konkrētiem nosacījumiem ir piešķirtas pilnvaras pieņemt ES tiesību aktus par vienotā tirgus izveidi un darbību.

Ar šo direktīvu izveidotā paziņošanas procedūra tiecas aizsargāt uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, kuras ir starp Savienības pamatprincipiem. Jo īpaši tās mērķis ir nodrošināt, lai noteikti dalībvalstu ierobežojumi, kas skar uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, atbilstu Pakalpojumu direktīvai, tādējādi veicinot tās labāku īstenošanu.

Šajā direktīvā izveidotā paziņošanas procedūra dod iespēju novērtēt valstu normatīvos un administratīvos aktus un paredz iedarbīgu preventīvu rīcību gadījumā, ja netiek ievēroti attiecīgie Pakalpojumu direktīvas noteikumi. Pakalpojumu direktīvā īpaši ir uzsvērti nediskriminēšanas, nepieciešamības un samērīguma principi, kuriem jābūt ievērotiem, dalībvalstīs ieviešot atļauju piešķiršanas sistēmas un atsevišķas prasības saistībā ar pakalpojumiem. Tajā ir ietverti arī īpaši noteikumi par atļauju piešķiršanas sistēmām (piemēram, par procesuālajām garantijām) un atsevišķām prasībām (piemēram, apdrošināšanas prasībām).

Paziņošanas procedūra novērsīs tādu vienotā tirgus šķēršļu ieviešanos, kas rodas no neviendabīgas valsts tiesību aktu attīstības, un veicinās valstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz Pakalpojumu direktīvā ietvertajiem pakalpojumiem. Tas uzlabos ES vienotā pakalpojumu tirgus darbību un sekmēs darbvietu veidošanos un izaugsmi.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Šā tiesību akta priekšlikuma vispārējais mērķis ir nodrošināt netraucētu ES vienotā pakalpojumu tirgus darbību, neaprobežojoties tikai ar vienas dalībvalsts teritoriju, bet aptverot visu Eiropas Savienību. Tā kā ES vienotais tirgus darbojas starpvalstu līmenī, valstu pasākumu projektu atbilstību Pakalpojumu direktīvas noteikumiem efektīvi un saskaņoti pārbaudīt un šim nolūkam piemērotu IT rīku pārvaldīt var tikai ES līmenī. Šī direktīva paredz ieviest paziņošanas procedūru, kas aizstās pašreizējo, saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu izveidoto paziņošanas procedūru.

- **Proporcionalitāte**

Ar šo direktīvu ieviestie pasākumi ir samērīgi ar tās mērķi — izveidot efektīvāku paziņošanas procedūru, lai uzlabotu Pakalpojumu direktīvas īstenošanu. Ja salīdzina ar līdzšinējo procedūru, tad ar šo direktīvu tiek noteikts skaidrāk izklāstīts paziņošanas pienākums, kas precīzāk atbilst Pakalpojumu direktīvas darbības jomai, tiek izveidota labāk definēta un efektīvāka procedūra paziņoto pasākumu projektu apspriešanai, paziņojumi kļūst pārredzamāki ieinteresētajām personām, tiek precizēta un saskaņota Komisijai pašlaik atvēlētā iespēja pieņemt lēmumus par paziņotajiem pasākumiem un tiek precizētas nepaziņošanas radītās juridiskās sekas.

Šie pasākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai risinātu noskaidrotās problēmas un sasniegtu noteiktos mērķus. Tie neuzliek pienākumus pakalpojumu sniedzējiem. Turklāt tie nerada nesamērīgas izmaksas dalībvalstīm: dalībvalstu publiskā sektora iestādēm jau ir

pienākums ievērot Pakalpojumu direktīvu un paziņot Komisijai dažus pasākumus saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu. Paredzams, ka dalībvalstīm nedaudz palielināsies administratīvās izmaksas, bet praksē to daļēji atsvērtu tādu izmaksu samazinājums, kuras citādi rodas pārkāpumu lietu izskatīšanā, rēķinoties, ka to skaits šīs iniciatīvas rezultātā varētu samazināties, jo tā pakalpojumu nozarē tiecas novērst noteiktus šķēršļus, kas nav savietojami ar Pakalpojumu direktīvu.

- **Instrumenta izvēle**

Lai ieviestu saskaņotu un pārredzamu paziņošanas procedūru, kas pirms atļauju piešķiršanas sistēmu vai prasību pieņemšanas dalībvalstīs ļauj pārbaudīt to atbilstību Pakalpojumu direktīvai, ir nepieciešams juridiski saistošs instruments.

Priekšlikuma pamatā ir LESD 53. panta 1. punkts, 62. un 114. pants. Ar šo priekšlikumu Komisija ierosina pieņemt direktīvu.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu derīguma pārbaude**

Sagatavojot šo direktīvu, Komisija ir izvērtējusi pašreizējo paziņošanas procedūru, kas izklāstīta Pakalpojumu direktīvā. Tā atklāja, ka pašreizējai procedūrai piemīt vairāki trūkumi, īpaši šādi: dalībvalstu, Komisijas un ieinteresēto personu iespējas proaktīvi iesaistīties pirms valsts regulējuma pieņemšanas ir ierobežotas, līdzekļi, kā reaģēt uz šajā procedūrā paziņotajām prasībām, ir nesaskanīgi, trūkst pienācīgu proporcionalitātes novērtējumu un nav skaidrs, kādas juridiskās sekas rada paziņošanas pienākuma neizpilde. Turklāt ne visas dalībvalstis pilda paziņošanas pienākumu. No tā cieš pakalpojumu sniedzēji un pakalpojumu saņēmēji, tiek apgrūtināts un sarežģītāks kļūst valsts pārvaldes iestāžu un tiesu darbs.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija no 2016. gada janvāra līdz aprīlim rīkoja sabiedrisku apspriešanu ar ieinteresētajām personām, gatavojoties šīs direktīvas izstrādei. Tā arī organizēja padziļinātas diskusijas ar institucionālajām ieinteresētajām personām (dalībvalstīm un citām ES iestādēm), kuras ir tieši saistītas ar paziņošanas procedūru un plānoto tās reformu. Šīs apspriešanās rezultāti ir publicēti un iekļauti ietekmes novērtējumā.

Lielākā daļa ieinteresēto personu, kuras iesaistījās sabiedriskajā apspriešanās, atbalstīja domu par tiesību akta priekšlikumu, kas modernizētu pašreizējo Pakalpojumu direktīvas paziņošanas procedūru (70 % publisko iestāžu un 60 % uzņēmumu). Ieinteresētās personas norādīja dažādus iemeslus: jāpanāk lielāka skaidrība par to, kādi pasākumi ir jāpaziņo un kad tas jā dara, jāparedz iespēja pārbaudīt valsts pasākumu pirms tā oficiālās pieņemšanas, jāievieš skaidri noteikumi, kas nodrošinās, ka visas dalībvalstis ievēro paziņošanas pienākumu, un jāgādā, lai paziņojumi būtu pieejami sabiedrībai.

Ieinteresētās personas, kuras atbildēja uz sabiedrisko apspriešanu par leģislatīvu priekšlikumu, puda plašu atbalstu lielākas skaidrības un saskaņotas kārtības ieviešanai paziņošanas procedūrā (80 % publisko iestāžu un 80 % uzņēmumu), paziņojumu pārredzamībai (60 % publisko iestāžu un 80 % uzņēmumu), pasākumu paziņošanai jau projekta stadijā (50 % publisko iestāžu un 70 % uzņēmumu), informācijas sniegšanai par samērīguma novērtējumiem (60 % publisko iestāžu un 50 % uzņēmumu), paziņošanas pienākuma paplašināšanai, iekļaujot arī citas būtiskās prasības saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu (60 %

publisko iestāžu un 75 % uzņēmumu), labākai paziņošanas pienākuma ievērošanai dalībvalstīs (80 % publisko iestāžu un 80 % uzņēmumu).

- **Ekspertu zināšanu apkopošana un izmantošana**

Šo direktīvas priekšlikumu palīdzēja sagatavot rezultāti, kas tika iegūti savstarpējās izvērtēšanas procesā ar dalībvalstīm 2010.–2011. gadā⁹, 2011.–2012. gadā notikušajās veiktspējas pārbaudēs¹⁰ un 2012.–2013. gadā veiktajā salīdzinošajā izvērtēšanā¹¹.

Revīzijas palāta pārbaudīja pašreizējo paziņošanas pienākumu, novērtējot to, cik efektīvi īstenota Pakalpojumu direktīva¹². Tā norādīja uz vairākiem trūkumiem, to vidū atzīmējot neskaidrības pašreizējā procedūrā, paziņojumu pārredzamības trūkumu un to, ka valstij nav pienākuma ziņot par pasākumu tā izstrādes posmā.

- **Ietekmes novērtējums**

Sagatavojot šo iniciatīvu, tika veikts ietekmes novērtējums. Papildus *status quo* (pamatscenārijs) ietekmes novērtējuma ziņojumā tika izskatīti četri politikas risinājumi. Nelegislatīvas pamatnostādnes (2. risinājums) varētu palīdzēt precizēt pašreizējo procedūru un no tās izrietošās saistības, taču nespētu mainīt pašreizējās procedūras struktūru, lai to padarītu efektīvāku un iedarbīgāku.

Legislatīvai iniciatīvai varētu būt vairāki risinājumi. Tā varētu uzlabot paziņošanas procedūras efektivitāti, saturu un kvalitāti, ieviešot pienākumu ziņot par tiesību aktu projektiem, vairojot sistēmas pārredzamību, precizējot procedūras posmus un uzdevumus un uzlabojot līdz ar paziņojumu iesniegtās informācijas kvalitāti (3. risinājums). Lai uzlabotu paziņošanas pienākuma efektivitāti un atbilstību, varētu paplašināt tā apjomu, iekļaujot svarīgas regulatīvās prasības, kas ir Pakalpojumu direktīvas jomā, bet nav ietvertas pašreizējā paziņošanas pienākumā (4. risinājums). Papildus varētu iekļaut instrumentus, kas uzlabotu paziņošanas pienākuma ievērošanu dalībvalstīs — šajā ziņā ir apsvērti divi pakārtotie risinājumi (5.a un 5.b).

Risinājums, kas paredzēja pakalpojumus iekļaut Vienotā tirgus pārredzamības direktīvā, tika noraidīts, jo precēm un pakalpojumiem ES tiesiskais regulējums ir ļoti atšķirīgs. Risinājums, kurā Profesionālo kvalifikāciju direktīvā paredzētais pienākums tiktu apvienots ar Pakalpojumu direktīvā noteikto paziņošanas pienākumu, netika aplūkots, jo atšķiras abu direktīvu darbības joma un priekšmets.

Vislabākā izvēle ir apvienot 3., 4. un 5.a risinājumu. Tas vispārliciecinātāk risinātu konstatētās nepilnības un izveidotu efektīvu un iedarbīgu paziņošanas procedūru, tikai nedaudz palielinot valsts iestāžu un Komisijas administratīvās izmaksas.

Regulējuma kontroles padome 2016. gada 24. jūnijā sniedza pozitīvu atzinumu par ietekmes novērtējumu, ko Komisija bija veikusi šai iniciatīvai. Tika ņemti vērā šīs padomes ieteikumi sīkāk izskaidrot pašreizējās paziņošanas procedūras trūkumus, labāk pamatot pārskatītās

⁹ COM(2011) 20 galīgā redakcija.

¹⁰ SWD(2012) 147 final.

¹¹ SWD(2013) 402 final.

¹² Īpašais ziņojums Nr. 5/2016 "Vai Komisija ir nodrošinājusi Pakalpojumu direktīvas efektīvu īstenošanu?" <http://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=35556>

procedūras ierosināto jomu, labāk izskaidrot saikni starp problēmas aprakstu un risinājumiem un sīkāk raksturot vēlamu risinājumu un to, kā tas atrisinātu konstatētās problēmas¹³.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Ierosinātā direktīva veicinās normatīvo atbilstību un vienkāršošanu, uzlabojot spēkā esošo ES tiesību aktu vienādu piemērošanu vienotajā tirgū un palīdzot novērst dažu diskriminējošu, nepamatotu vai nesamērīgu šķēršļu ieviešanu pakalpojumu jomā. Tā aizstās pašreizējo Pakalpojumu direktīvā paredzēto paziņošanas procedūru ar skaidrāku, saskaņotāku, efektīvāku un lietderīgu procedūru. Tā palīdzēs izveidot stabilāku normatīvo vidi, jo ļaus izstrādes procesā un pirms pieņemšanas pārbaudīt, vai atļauju piešķiršanas sistēmas un atsevišķas prasības atbilst Pakalpojumu direktīvai, tādējādi līdz minimumam samazinot risku, ka daži valstu pasākumi varētu neatbilst Pakalpojumu direktīvai un ka tiem būtu nepieciešami juridiski papildu pielāgojumi.

- **Pamattiesības**

Priekšlikums veicina Pamattiesību hartā nostiprinātās tiesības un jo īpaši 16. pantā minēto uzņēmējdarbības veikšanas brīvību.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Eiropas Savienības budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Direktīvā paredzēts, ka Komisija reizi trijos gados nāk klajā ar ziņojumu par direktīvas piemērošanu.

- **Skaidrojošie dokumenti**

Šim priekšlikumam nav vajadzīgi skaidrojoši dokumenti par transponēšanu valsts tiesību aktos, jo tas ievieš ierobežotas izmaiņas jau esošā paziņošanas procedūrā, kas izveidota ar Pakalpojumu direktīvu. Tomēr Komisija var vajadzības gadījumā sniegt ieteikumus par to, kā piemērojama pārskatītā paziņošanas procedūra.

- **Konkrēto priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums**

1. pantā ir precizēts ierosinātās direktīvas priekšmets un noteikta tās darbības joma. Direktīvas mērķis ir nodrošināt, lai dalībvalstu normatīvie vai administratīvie akti, ar kuriem ievieš atļauju piešķiršanas sistēmas vai atsevišķas prasības, kas ietilpst Pakalpojumu direktīvas darbības jomā, atbilstu Pakalpojumu direktīvai. Līdz ar to šī direktīva attiecas uz tām pašām pakalpojumu nozarēm kā Pakalpojumu direktīva.

2. pantā ir noteiktas attiecīgās definīcijas, kas atbilst gan Pakalpojumu direktīvas definīcijām, gan Līguma definīcijām, kā tās interpretē ES Tiesa.

3. pants paplašina Pakalpojumu direktīvā noteikto paziņošanas pienākumu. Dalībvalstīm tas ir īpašs beznosacījuma pienākums. Tajā arī konkrēti norādīts, kādi pasākumi ir jāpaziņo un kad

¹³ Sabiedriskās apspriešanas rezultāti, novērtējuma ziņojums, ietekmes novērtējums un Regulējuma kontroles padomes atzinums ir atrodami http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm#grow

tas jādara, kāda papildu informācija jāietver paziņojumā un kādas sekas radīs dažu šajā direktīvā paredzētu pienākumu neievērošana. Lai paziņošanas procedūra būtu efektīva un iedarbīga un lai būtu ievērotas visu iesaistīto pušu intereses, 3. un 5. pantā ir noteikti piemērojamie termiņi. Lai izvairītos no juridiskas nenoteiktības un nodrošinātu raitu procedūras norisi, termiņiem jāsākas pēc tam, kad paziņojums atzīts par pilnīgu.

Direktīvas 4. pantā ir precizēts, uz kurām prasībām un atļauju piešķiršanas sistēmām, kas ietilpst Direktīvas 2006/123/EK darbības jomā, attiecas paziņošanas pienākums. Tajā noteikts, ka dalībvalstīm ir jāziņo par atļauju piešķiršanas sistēmām, atsevišķām uzņēmējdarbības prasībām, noteiktām prasībām, kas ietekmē pakalpojumu sniegšanas brīvību, un prasībām par profesionālās atbildības apdrošināšanu un daudznozaru darbībām.

5. pantā ir paredzēts trīs mēnešus ilgs apspriešanās periods, kas sākas pēc pasākuma projekta paziņošanas. Komisija un citas dalībvalstis ne ilgāk kā divu mēnešu laikā var iesniegt komentārus par paziņoto pasākumu, bet pēc tam paziņotājai dalībvalstij ir atvēlēts ne vairāk par mēnesi, lai atbildētu uz šādiem komentāriem. Procedūrai jābūt ātrai un efektīvai, taču jādod arī iespēja iesaistītajām pusēm sniegt izvērstus un konstruktīvus komentārus un paziņotājai dalībvalstij — iespēja kļiedēt paustās bažas. Visām pusēm procedūra ir jāīsteno lojālas sadarbības garā un ņemot vērā pārējo pušu likumīgās vajadzības, lai nodrošinātu raitu un efektīvu paziņošanas procedūras norisi.

Saskaņā ar 6. pantu Komisija drīkst izteikt brīdinājumu paziņotājai dalībvalstij, ja tai pēc paziņotā pasākuma novērtēšanas ir radušās bažas par pasākuma atbilstību Pakalpojumu direktīvai. Šāda brīdinājuma saņemšana nozīmē, ka attiecīgā dalībvalsts paziņoto pasākumu nedrīkst pieņemt vēl trīs mēnešus.

Kad ir izteikts brīdinājums, Komisija saskaņā ar 7. pantu un, ievērojot pašreizējo Pakalpojumu direktīvas noteikumu, var pieņemt juridiski saistošu lēmumu, kurā paziņotais pasākums tiek atzīts par nesaderīgu ar Pakalpojumu direktīvu un kurā Komisija paziņotāju dalībvalsti aicina atturēties no tā pieņemšanas.

8. pantā pārredzamības nolūkos ir paredzēts, ka paziņoto pasākumu projektiem, to papildinformācijai un galīgajā redakcijā pieņemtajiem pasākumiem jābūt pieejamiem trešām personām. Tā kā trešās personas labi orientējas attiecīgajos tirgos un spēj izvērtēt normatīvo un administratīvo aktu ietekmi, ir svarīgi, lai tās varētu iegūt informāciju par paziņotajiem pasākumu projektiem.

9. pantā paredzēts katrā dalībvalstī iecelt iestādi, kura valsts līmenī būs atbildīga par šajā direktīvā noteiktās paziņošanas procedūras darbību.

10. pantā skaidrota saistība starp šo direktīvu un Direktīvu (ES) 2015/1535, kā arī Direktīvu 2005/36/EK.

11. pantā paredzēts periodiski pārskatīt šīs direktīvas piemērošanu.

12. pantā paredzēti grozījumi Direktīvā 2006/123/EK.

13. pantā paredzēts grozīt Regulas (ES) Nr. 1024/2012 pielikumu.

14. pantā noteikts termiņš, kurā direktīva jātransponē dalībvalstīs.

15. pants attiecas uz stāšanos spēkā un piemērošanu.

16. pantā ir noteikti direktīvas adresāti.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

(Teksts attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu, 62. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁴,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Līgums par Eiropas Savienības darbību (LESD) garantē pakalpojumu sniedzējiem tiesības brīvi veikt uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs un brīvi sniegt pakalpojumus starp dalībvalstīm.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/123/EK¹⁵ uzņēmējdarbības veikšanas brīvība un pakalpojumu sniegšanas brīvība ir konkretizētas attiecībā uz noteiktiem pakalpojumiem. Tajā cita starpā ir noteikts, ka atļauju piešķiršanas sistēmas un atsevišķi ar pakalpojumiem saistītu prasību veidi nedrīkst būt diskriminējoši valstspiederības vai dzīvesvietas ziņā, tām jābūt samērīgām un pamatotām ar sevišķi svarīgiem iemesliem, kas saistīti ar sabiedrības interesēm.
- (3) Direktīvā 2006/123/EK dalībvalstīm ir noteikts pienākums novērtēt un pielāgot savus tiesību aktus par atļauju piešķiršanas sistēmām un atsevišķām ar pakalpojumiem saistītām prasībām, lai panāktu to atbilstību minētajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem. Turklāt, lai atvieglotu turpmākās dalībvalstu atbilstības pārbaudes, Direktīvā 2006/123/EK ir paredzēts pienākums, ka dalībvalstīm jāpaziņo par jauniem normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, kuros ir ietvertas noteiktas jaunas prasības, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, vai būtiskas šādu prasību izmaiņas.

¹⁴ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

- (4) Komisija no dalībvalstīm saņem arvien vairāk paziņojumu par neseno ieviestajām prasībām saskaņā ar Direktīvu 2006/123/EK. Tomēr ne visas no šīm valstu prasībām ir nediskriminējošas no valstspiederības vai dzīvesvietas viedokļa, pamatotas un samērīgas, tāpēc Komisija ar dalībvalstīm ir sākusi diezgan daudzus strukturālos dialogus. Tas liecina, ka pašreizējā paziņošanas procedūra nav pietiekama, lai novērstu diskrimināciju valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ un nepamatotas vai nesamērīgas prasības. Tas kaitē pilsoņiem un uzņēmumiem iekšējā pakalpojumu tirgū. Turklāt izrādās, ka dažas jaunievietās vai grozītās prasības attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst Direktīvas 2006/123/EK darbības jomā, vispār nav paziņotas.
- (5) Šo iemeslu dēļ Komisija vienotā tirgus stratēģijā¹⁶ bija iecerējusi iniciatīvu, kas uzlabos atbilstību Direktīvai 2006/123/EK, pārstrādājot tajā paredzēto paziņošanas procedūru.
- (6) Iekšējā pakalpojumu tirgus noteikumu faktisko īstenošanu saskaņā ar Direktīvu 2006/123/EK vajadzētu nostiprināt, uzlabojot minētajā direktīvā paredzēto pašreizējo paziņošanas procedūru, kurā jāpaziņo valstu atļauju piešķiršanas sistēmas un atsevišķas prasības, kas attiecas uz piekļuvi profesionālajai darbībai pašnodarbinātā statusā un šādas darbības veikšanu. Jāatvieglo iespēja novērst tādu valsts noteikumu pieņemšanu, ar kuriem ievieš prasības un atļauju piešķiršanas sistēmas, kas ir pretrunā Direktīvas 2006/123/EK noteikumiem. Šī direktīva neskar Komisijas pilnvaras, kas tai uzticētas Līgumos, un dalībvalstu pienākumu ievērot Savienības tiesību aktu noteikumus.
- (7) Šajā direktīvā noteiktajam paziņošanas pienākumam vajadzētu attiekties uz dalībvalstu regulatīvajiem pasākumiem, piemēram, vispārējiem normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem vai jebkuriem citiem vispārēja rakstura saistošiem noteikumiem, tostarp profesionālo organizāciju pieņemtajiem noteikumiem, kas kolektīvi reglamentē piekļuvi pakalpojumu darbībām vai to veikšanu. Paziņošanas pienākumam toties nevajadzētu attiekties uz atsevišķiem lēmumiem, kurus izdevušas valsts iestādes.
- (8) Dalībvalstu pienākums vismaz trīs mēnešus pirms pieņemšanas ziņot par pasākumu projektu, ar ko ievieš šīs direktīvas 4. pantā minētās atļauju piešķiršanas sistēmas vai prasības, ir noteikts tādēļ, lai nodrošinātu pieņemamo pasākumu atbilstību Direktīvai 2006/123/EK. Lai paziņošanas procedūra būtu efektīva, paziņoto pasākumu apspriešanai būtu jānotiek pietiekami agri pirms pieņemšanas. Tas ir vajadzīgs, lai veicinātu labu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm un abpusēju pārredzamību un lai pilnveidotu informācijas apmaiņu starp Komisiju un valstu iestādēm par jaunu vai grozītu atļauju piešķiršanas sistēmu un atsevišķu prasību ieviešanu, uz ko attiecas Direktīva 2006/123/EK, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 3. punktu. Lai procedūra būtu efektīva, neizpildīts pienākums paziņot par pasākumu vai atturēties no paziņotā pasākuma pieņemšanas, tostarp laikposmā pēc brīdinājuma saņemšanas, būtu jāuzskata par nopietnu un būtisku procesuālu pārkāpumu, ņemot vērā sekas, ko tas rada attiecībā uz privātpersonām.
- (9) Ja būtiski tiek grozīts pasākuma projekts, kas jau iesaistīts paziņošanas procedūrā saskaņā ar šo direktīvu, paziņotājai dalībvalstij pārredzamības un sadarbības labad par to vajadzētu laikus informēt Komisiju, citas dalībvalstis un ieinteresētās personas. Izmaiņas, ar kurām tiek labotas tikai pārrakstīšanās kļūdas, gan nebūtu jāpaziņo.

¹⁶ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Vienotā tirgus pilnīgošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai" (COM (2015) 550 final).

- (10) Paziņotājas dalībvalsts iesniegtajai informācijai jābūt pietiekamai, lai varētu novērtēt atbilstību Direktīvai 2006/123/EK, it īpaši paziņotās atļauju piešķiršanas sistēmas vai prasības samērīgumu. Tāpēc saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas (EST) judikatūru šādai informācijai būtu jāprecizē sabiedrības interesēs īstenojamais mērķis, jānorāda, kāpēc paziņotā atļauju piešķiršanas sistēma vai paziņotā prasība ir pamatota un nepieciešama, lai sasniegtu šo mērķi, un jāpaskaidro, kāpēc tā ir samērīga; līdz ar to būtu jāietver paskaidrojumi par to, kāpēc tā ir piemērota, kāpēc var uzskatīt, ka tās prasības nav augstākas, nekā nepieciešams, un kāpēc tai nav alternatīvu un nevar izmantot mazāk ierobežojošus līdzekļus. Iemesliem, kurus attiecīgā dalībvalsts var minēt pamatojumā, būtu jāpievieno atbilstoši pierādījumi un paziņotā pasākuma samērīguma analīze.
- (11) Lai nodrošinātu efektīvu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju, šīs direktīvas īstenošanai paredzēts arī turpmāk izmantot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012¹⁷.
- (12) Direktīvā 2006/123/EK noteiktais paziņošanas pienākums paredz, ka dalībvalstīm jāinformē Komisija un citas dalībvalstis par prasībām, uz kurām attiecas Direktīvas 2006/123/EK 15. panta 2. punkts, 16. panta 1. punkta trešā daļa un 16. panta 3. punkta pirmais teikums. Minētās direktīvas piemērošana liecina, ka atļauju piešķiršanas sistēmas vai prasības, kas attiecas uz atļauju piešķiršanas sistēmām, profesionālās atbildības apdrošināšanu, garantijām vai līdzīgu kārtību un daudznozaru ierobežojumiem, ir ierasta parādība un spēj radīt nopietnus šķēršļus vienotajā pakalpojumu tirgū. Tāpēc uz tām būtu jāattiecinā paziņošanas pienākums, lai veicinātu dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu attiecīgo projektu atbilstību Direktīvai 2006/123/EK. Prasības, kas minētas Direktīvas 2006/123/EK 16. panta 2. punktā, jāpaziņo tikai tad, ja tās tās ietilpst 16. panta 3. punkta piemērošanas jomā.
- (13) Ar šo direktīvu tiek izveidota trīs mēnešus ilga apspriešanās procedūra, kas ļaus izvērtēt paziņoto pasākumu projektus, kā arī iesaistīties efektīvā dialogā ar paziņotāju dalībvalsti. Lai apspriešanās darbotos praksē un lai dalībvalstis, Komisija un ieinteresētās personas varētu reāli sniegt savus komentārus, dalībvalstīm par pasākumu projektiem būtu jāpaziņo vismaz trīs mēnešus pirms to pieņemšanas. Paziņotājām dalībvalstīm komentārus par paziņoto pasākuma projektu vajadzētu ņemt vērā saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.
- (14) Ja pēc apspriešanas Komisijai vēl joprojām trūkst pārliecības par paziņotā pasākuma projekta atbilstību Direktīvai 2006/123/EK, tā var brīdināt paziņotāju dalībvalsti, dodot tai iespēju parūpēties par pasākuma projekta atbilstību ES tiesību aktiem. Šādā brīdinājumā vajadzētu ietvert Komisijas konstatēto juridisko problēmu skaidrojumu. Šāda brīdinājuma saņemšana nozīmē, ka paziņotāja dalībvalsts trīs mēnešu laikā nedrīkst pieņemt paziņoto pasākumu.
- (15) Ja nav ievērots pienākums paziņot par pasākumu projektiem vismaz trīs mēnešus pirms to pieņemšanas un/vai pienākums atturēties no paziņotā pasākuma pieņemšanas šajā periodā un attiecīgā gadījumā 3 mēnešu laikā pēc brīdinājuma saņemšanas, tas būtu jāuzskata par nopietnu un būtisku procesuālu pārkāpumu, ņemot vērā sekas attiecībā uz privātpersonām.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2012 (2012. gada 25. oktobris) par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula") (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

- (16) Lai nodrošinātu paziņošanas procedūru efektivitāti, lietderību un saskanību, Komisijai būtu jāpatur pilnvaras pieņemt lēmumus, kuros tā attiecīgajai dalībvalstij liek atturēties no paziņoto pasākumu pieņemšanas, ja tie pārkāpj Direktīvu 2006/123/EK, vai liek tos atcelt, ja tie jau ir pieņemti.
- (17) Ieinteresētajām trešajām personām būtu jānodrošina piekļuve dalībvalstu iesūtītajiem paziņojumiem, lai šīs personas būtu informētas par plānotajām atļauju piešķiršanas sistēmām vai atsevišķām prasībām, kas attiecas uz pakalpojumiem tirgos, kuros šīs personas faktiski darbojas vai potenciāli varētu darboties, un lai tās varētu sniegt komentārus.
- (18) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu pienākumus paziņot prasības, kas attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/1535. Lai novērstu paziņojumu divkāršu iesniegšanu, saskaņā ar minēto direktīvu iesniegtu paziņojumu, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām attiecīgajām saistībām, būtu jāuzskata par tādu, kas izpilda arī šajā direktīvā noteikto paziņošanas pienākumu.
- (19) Tā paša iemesla dēļ saskaņā ar šo direktīvu iesniegts paziņojums būtu jāuzskata par tādu, kas izpilda dalībvalstu ziņošanas pienākumu, kurš noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK¹⁸ 59. panta 5. punktā.
- (20) Ņemot vērā paziņošanas procedūras izveidošanu šajā direktīvā, būtu jāsvīturo Direktīvas 2006/123/EK noteikumi par paziņošanas procedūrām. Attiecīgi vajadzētu grozīt Regulu (ES) Nr. 1024/2012.
- (21) Tā kā šīs direktīvas mērķi, proti, izveidot paziņošanas procedūru, kas ļautu labāk īstenot Direktīvu 2006/123/EK, kura pakalpojumu sniedzējiem atvieglo iespējas izmantot uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību vienotajā tirgū, nevar pienācīgi sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties savrupi, toties, ņemot vērā tā mērogu un ietekmi, Savienības līmenī tas būtu vieglāk izdarāms, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts LES 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu šajā direktīvā ir noteikti vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo direktīvu paredz noteikumus attiecībā uz dalībvalstu paziņojumiem par tādu normatīvu vai administratīvu aktu projektiem, ar kuriem ievieš jaunas vai groza pašreizējās atļauju piešķiršanas sistēmas un atsevišķas prasības, kas ietilpst Direktīvas 2006/123/EK darbības jomā.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro definīcijas, kas minētas Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 1., 2., 3. un 5.–9. punktā un Regulas (ES) Nr. 1024/2012 5. panta otrajā daļā.

Papildus piemēro šādas definīcijas:

- (a) “pasākuma projekts” ir teksts, ar kuru nosaka atļauju piešķiršanas sistēmu vai prasību Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 6. un attiecīgi 7. punkta izpratnē, kurš formulēts ar nolūku to īstenot kā vispārīga rakstura normatīvu vai administratīvu aktu un kurš ir sagatavošanas posmā, kad paziņotāja dalībvalsts tekstā vēl var ieviest būtiskus grozījumus;
- (b) “pieņemšana” ir dalībvalsts lēmums, ar kuru vispārēja rakstura normatīvais vai administratīvais akts kļūst galīgs atbilstoši piemērotajai procedūrai.

3. pants

Paziņošanas pienākums

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai visus pasākumu projektus, ar kuriem tiek ieviestas jaunas prasības vai atļauju piešķiršanas sistēmas, kas minētas 4. pantā, vai tiek mainītas jau pastāvošas prasības vai atļauju piešķiršanas sistēmas.
2. Ja dalībvalsts maina paziņoto pasākuma projektu, būtiski paplašinot tā darbības jomu vai saturu vai saīsinot īstenošanai sākotnēji atvēlēto laika grafiku, vai pievienojot jaunas prasības vai atļauju piešķiršanas sistēmas, vai ar šīm prasībām vai atļauju piešķiršanas sistēmām ierobežojot uzņēmējdarbību vai pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, tā vēlreiz ziņo par mainīto pasākuma projektu, kas jau paziņots saskaņā ar 1. punktu, iekļaujot paskaidrojumus par izmaiņu mērķi un saturu. Tādā gadījumā iepriekšējo paziņojumu uzskata par atsauktu.
3. Pasākumu projekti, kas minēti 1. un 2. punktā, Komisijai jāpaziņo vismaz trīs mēnešus pirms to pieņemšanas.
4. Ja netiek izpildīts kāds no pienākumiem, kas noteikti 3. panta 1., 2. un 3. punktā vai 6. panta 2. punktā, to uzskata par nopietnu un būtisku procesuālo noteikumu pārkāpumu, ņemot vērā sekas attiecībā uz privātpersonām.
5. Dalībvalstis, veicot paziņojumus, sniedz informāciju, kas apliecina paziņotās atļauju piešķiršanas sistēmas vai prasības atbilstību Direktīvai 2006/123/EK.

Šajā informācijā jānorāda, kāds ir sevišķi svarīgais ar sabiedrības interesēm saistītais iemesls, un jāpaskaidro, kāpēc paziņotā atļauju piešķiršanas sistēma vai prasība nerada diskrimināciju valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ un kāpēc tā ir samērīga.

Minētā informācija ietver novērtējumu, kas apliecina, ka mazāk ierobežojoši līdzekļi nav pieejami, kā arī konkrētus faktus, kas pamato paziņotājas dalībvalsts argumentus.

6. Paziņojumā attiecīgā dalībvalsts iekļauj arī normatīvā vai administratīvā akta tekstu, kas ir paziņotā pasākuma projekta pamatā.
7. Attiecīgās dalībvalstis paziņo par pieņemto pasākumu divu nedēļu laikā pēc tā pieņemšanas.
8. Šajā direktīvā paredzēto paziņošanas procedūru īsteno un informācijas apmaiņu starp paziņotāju dalībvalsti, citām dalībvalstīm un Komisiju nodrošina, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, kas noteikta Regulā (ES) Nr. 1024/2012.

4. pants

Atļauju piešķiršanas sistēmas un prasības, uz kurām attiecas paziņošanas pienākums

Dalībvalstis paziņo šādas atļauju piešķiršanas sistēmas un prasības:

- (a) atļauju piešķiršanas sistēmas Direktīvas 2006/123/EK 9. panta 1. punkta izpratnē;
- (b) prasības, kas minētas Direktīvas 2006/123/EK 15. panta 2. punktā;
- (c) prasības, kas ietekmē pakalpojumu sniegšanas brīvību un ir minētas Direktīvas 2006/123/EK 16. panta 1. punkta trešajā daļā un 16. panta 3. punkta pirmajā teikumā;
- (d) prasību noslēgt profesionālās atbildības apdrošināšanas līgumu, nodrošināt garantiju vai līdzīgu risinājumu, kā minēts Direktīvas 2006/123/EK 23. pantā;
- (e) prasību, kas uzliek par pienākumu veikt tikai vienu konkrētu darbību vai kas ierobežo darbību apvienošanu vai to veikšanu partnerībā ar citām darbībām, kā minēts Direktīvas 2006/123/EK 25. pantā.

5. pants

Apspriešana

1. Kad no dalībvalsts ir saņemts 3. panta 1. un 2. punktā minētais paziņojums, Komisija informē paziņotāju dalībvalsti, vai saņemtais paziņojums ir pilnīgs.
2. Dienā, kad Komisija ir informējusi paziņotāju dalībvalsti par paziņojuma pilnīgumu, starp paziņotāju dalībvalsti, pārējām dalībvalstīm un Komisiju sākas apspriešanās, kas ilgst ne vairāk par trim mēnešiem.
3. Komisija un dalībvalstis divu mēnešu laikā no 2. punktā minētā apspriešanās perioda sākuma drīkst iesniegt komentārus paziņotājai dalībvalstij.
4. Paziņotāja dalībvalsts atbild uz Komisijas vai citu dalībvalstu iesniegtajiem komentāriem viena mēneša laikā pēc to saņemšanas un pirms paziņotā pasākuma pieņemšanas, vai nu paskaidrojot, kā šie komentāri tiks ņemti vērā paziņotajā pasākumā, vai norādot iemeslus, kāpēc komentārus nav iespējams ņemt vērā.
5. Ja ne Komisija, ne citas dalībvalstis 3. punktā minētajā divu mēnešu termiņā nav iesniegušas komentārus par paziņoto pasākuma projektu, apspriešanās periods uzreiz beidzas.

6. pants

Brīdinājums

1. Pirms vēl nav beidzies 5. panta 2. punktā minētais apspriešanās periods, Komisija var brīdināt paziņotāju dalībvalsti, ka tai ir radušās aizdomas par to, vai paziņotais pasākuma projekts atbilst Direktīvai 2006/123/EK, un ka tā grasās pieņemt 7. pantā minēto lēmumu.
2. Saņemot šādu brīdinājumu, paziņotāja dalībvalsts pasākuma projektu nedrīkst pieņemt vēl trīs mēnešus pēc apspriešanās perioda beigām.

7. pants

Lēmums

Ja Komisija ir izteikusi brīdinājumu saskaņā ar 6. panta 1. punktu, tā var trīs mēnešu laikā pēc 5. panta 2. punktā minētā apspriešanās perioda beigu dienas pieņemt lēmumu, ar kuru pasākuma projekts tiek atzīts par nesaderīgu ar Direktīvu 2006/123/EK un kurā prasīts, lai attiecīgā dalībvalsts atturas no pasākuma projekta pieņemšanas vai atceļ to, ja šāds pasākums ir pieņemts, pārkāpjot 3. panta 3. punktu vai 6. panta 2. punktu.

8. pants

Sabiedrības informēšana

Paziņojumus, ko dalībvalstis nosūtījušas saskaņā ar 3. panta 1. un 2. punktu, kā arī ar tiem saistītos pieņemtus pasākumus Komisija publicē šim nolūkam paredzētā publiski pieejamā tīmekļa vietnē.

9. pants

Kompetentās iestādes iecelšana

Dalībvalstis ieceļ kompetento iestādi, kura valsts līmenī ir atbildīga par šajā direktīvā izveidotās paziņošanas procedūras darbību.

10. pants

Saistība ar citiem paziņojumiem vai paziņošanas mehānismiem

1. Kad dalībvalstij ir pienākums paziņot pasākumu saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu un saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/1535 5. panta 1. punktu, atbilstīgi minētajai direktīvai veikts paziņojums, kurš atbilst šīs direktīvas 3. panta 3., 5., 6. un 7. punkta prasībām, tiek uzskatīts par pietiekamu, lai būtu izpildīts arī šīs direktīvas 3. panta 1. un 2. punktā noteiktais paziņošanas pienākums.
2. Ja dalībvalstij ir pienākums paziņot pasākumu saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu un informēt Komisiju saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 59. panta 5. punktu, šo paziņojumu uzskata par pietiekamu, lai būtu izpildīts arī Direktīvas 2005/36/EK 59. panta 5. punktā noteiktais informēšanas pienākums.

11. pants

Ziņojums un pārskatīšana

1. Ne vēlāk kā [36 mēnešus pēc šīs direktīvas transponēšanas datuma] un pēc tam vismaz reizi piecos gados Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.
2. Pēc 1. punktā minētā ziņojuma sniegšanas Komisija regulāri novērtē šo direktīvu un iesniedz novērtējuma rezultātus Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.
3. Vajadzības gadījumā 1. un 2. punktā minētajiem ziņojumiem pievieno attiecīgus priekšlikumus.

12. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/123/EK

Direktīvu 2006/123/EK groza šādi:

1. Direktīvas 15. panta 7. punktu svīturo no [viena diena pēc transponēšanas termiņa].
2. Direktīvas 39. panta 5. punkta otro un trešo daļu svīturo no [viena diena pēc transponēšanas termiņa].

13. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1024/2012

Regulas (ES) Nr. 1024/2012 pielikumu groza šādi:

1. Pielikuma 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū: VI nodaļa.”

2. Pievieno šādu 11. punktu:

“11. Eiropas Parlamenta un Padomes XX. gada XX.XX Direktīva (ES) XXX/XXXX, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, izņemot gadījumu, ja minētajā direktīvā paredzētais paziņojums tiek sniegts saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/1535.”

14. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [kalendārā diena, kas iestājas gadu pēc minētās direktīvas stāšanās spēkā] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.
Noteikumiem, kas pieņemti, lai transponētu šo direktīvu, jāietver atsauce uz šo direktīvu, vai šādai atsaucei jābūt tiem pievienotai oficiālās publikācijas brīdī. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

3. Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no [viena diena pēc kalendārās dienas, kas iestājas gadu pēc minētās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*